

สรุปผลการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๒๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)

วันอังคารที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๓

โดย สำนักงานการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

วันอังคารที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๓ เวลา ๑๐.๑๕ น. ณ ห้องประชุมวุฒิสภา อาคารรัฐสภา (เกียกกาย) ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานวุฒิสภา เป็นประธานของที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมี พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง และนายศุภชัย สมเจริญ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม

เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุมได้เปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม สรุปผลการประชุมได้ดังนี้

(๑) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	(ไม่มี)
(๒) รับรองรายงานการประชุม	(ไม่มี)
(๓) กระทู้ถาม	(ไม่มี)
(๔) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	จำนวน ๖ เรื่อง

๔.๑ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ผลการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ คณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ (นายก้านรงค์ จันทิก) และที่ปรึกษาคณะกรรมการ ในฐานะประธานคณะอนุกรรมการ คณะที่ ๔ (นายประมนต์ สุธีวงศ์) ได้ร่วมกันแถลงผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง ผลการติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ สรุปได้ว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๒๕๓ บัญญัติให้รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ

ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อกำหนดให้มีสถานะเป็นกฎหมายกลางกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ (๑) และมาตรา ๕๙ รวมทั้งปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการให้มีความเหมาะสมเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาไปพร้อมกับข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีให้นำข้อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติข้อมูลความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการ พ.ศ. ที่สภาความมั่นคงแห่งชาติพิจารณาเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ มาประกอบการพิจารณาด้วย บัดนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ส่งเรื่องที่พิจารณาเสร็จแล้วกลับไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแล้ว ซึ่งคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญได้พิจารณาร่วมกับคณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และผู้แทนสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังกล่าวข้างต้น ไม่สอดคล้องกับหลักการตามแผนการปฏิรูปประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบที่ต้องการให้มีการบริหารงานภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาล มีความโปร่งใสและเกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการทุจริต โดยการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐภายใต้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผ่านมายังไม่สามารถดำเนินการได้ตามหลักการ “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” โดยคณะกรรมการได้เห็นถึงคุณประโยชน์ของการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐซึ่งจะถูกนำมาแก้ไขปัญหาธรรมาภิบาลในการบริหารงานภาครัฐ จึงควรมีการดำเนินการเพื่อสร้างความโปร่งใสและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาภาครัฐระบบเปิดตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้ประเทศไทยเข้าไปเป็นภาคีสมาชิกความร่วมมือเพื่อการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ (Open Government Partnership : OGP) ซึ่งต้องมีการดำเนินการตามมาตรฐานสากลในการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ รวมทั้งมีการพัฒนาดิจิทัลแพลตฟอร์มกลางของสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) เพื่อให้มีการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐในรูปแบบข้อมูลดิจิทัลต่อสาธารณะ ดังนั้น คณะกรรมการกิจการมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาทบทวนการเสนอร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ว่าควรเป็นการยกร่างพระราชบัญญัติขึ้นใหม่ตามหลักการและแนวคิดให้มี “กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” เนื่องจากเป็นโครงการที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อประเทศชาติและประชาชนโดยรวม โดยคำนึงถึงหลักการสำคัญของหลักธรรมาภิบาลที่จะต้องมีการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐอย่างแท้จริง โดยกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารสาธารณะควรมีลักษณะ ดังนี้ ๑) ควรเป็นกฎหมายที่รับรองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ๒) ควรเป็นกฎหมาย

ที่กำหนดหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่จะต้องจัดข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชน ๓) ควรเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารบางอย่างโดยการจัดเตรียมไว้หากประชาชนจะขอตรวจดู ๔) ควรกำหนดลักษณะของข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยไม่ได้ให้ชัดเจน ๕) กรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ให้ข้อมูลข่าวสาร ควรมีการขออนุญาตให้ชัดเจน รวมถึงกระบวนการอุทธรณ์ ๖) ควรมีการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ๗) มีระบบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

ภายหลังที่คณะกรรมการได้เสนอรายงานแล้ว ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ สรุปได้ว่าร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีความสำคัญอย่างยิ่งควรกำหนดให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญให้ชัดเจน ซึ่งมีหลักการให้เปิดเผยข้อมูลของรัฐเพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ เพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถใช้ดุลพินิจกล่าวอ้างได้ว่าเป็นข้อมูลของทางราชการที่ไม่สามารถเปิดเผยให้กับประชาชนได้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องทำความเข้าใจต่อหลักการดังกล่าว ประกอบกับต้องกำหนดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลได้โดยสะดวก โดยดิจิทัลแพลตฟอร์มกลางที่รัฐจะกำหนดขึ้นจะต้องไม่กำหนดคุณสมบัติหรือใช้เทคโนโลยีที่ขัดกับหลักการดังกล่าวด้วย

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และมีมติให้ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไป

๔.๒ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ไทยแลนด์ดิจิทัลแพลตฟอร์ม (Thailand Digital Platform) “One Country One Platform” คณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดินพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานคณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน (พลเอก อภิรัชต์ หมั่นสวัสดิ์) ประธานคณะอนุกรรมการการปรับปรุง พัฒนาระบบและการบูรณาการฐานข้อมูลในการบริหารราชการแผ่นดินของหน่วยงานของรัฐ (รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ) และอนุกรรมการ (นายวุฒิกร มโนมัยวิบูลย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ดนุชา ตุงคหิรัญ) ได้เสนอรายงานต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า ปัจจุบันรัฐบาลยังไม่มีการพัฒนาดิจิทัลแพลตฟอร์มสำหรับการให้บริการภาครัฐอย่างเป็นทางการที่สามารถบูรณาการข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานแต่ละแห่งได้ รวมถึงยังไม่มีหน่วยงานใดที่แสดงตัวอย่างชัดเจนว่ากำลังดำเนินการพัฒนาดิจิทัลแพลตฟอร์มอย่างจริงจังและกำลังจะแล้วเสร็จ คณะกรรมการจึงได้นำเสนอแพลตฟอร์มกลาง “ไทยแลนด์ดิจิทัลแพลตฟอร์ม (Thailand Digital Platform) หนึ่งประเทศหนึ่งแพลตฟอร์ม (One Country One Platform)” หรือเรียก ชื่อย่อว่า โอคอป (OCOP) ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มกลางภาครัฐที่สามารถเชื่อมโยง

กับทุกบริการที่สำคัญของทุกหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งได้นำเสนอแพลตฟอร์มบัตรดิจิทัลแห่งชาติ (Thailand National Digital Card IDX) ที่สามารถเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเกตเวย์บริการดิจิทัล (Digital Service Gateway) ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูลที่เป็นมาตรฐานเพื่อการบูรณาการ และแลกเปลี่ยน รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาครัฐกับภาคเอกชน พร้อมทั้งได้มีข้อเสนอแนะใน ๕ ด้าน ดังนี้ ๑) ด้านการพัฒนาแพลตฟอร์ม ควรเร่งพัฒนาระบบพิสูจน์ และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล ระบบลงชื่อเข้าใช้งานครั้งเดียว ระบบเกตเวย์บริการดิจิทัล เพื่อการบูรณาการ ฐานข้อมูลร่วมกันระหว่างรัฐกับรัฐและรัฐกับเอกชน มุ่งเน้นให้หน่วยงานภาครัฐพัฒนาไมโครเซอร์วิส หรือ Application Programming Interface (API) มากกว่าการแข่งขันกันพัฒนาแอปพลิเคชัน เร่งจัดทำ มาตรฐานแพลตฟอร์ม หรือสมุดหน้าเหลืองข้อมูลภาครัฐ ๒) ด้านกฎหมาย ควรปรับปรุงกระบวนการร่างกฎหมาย และกฎระเบียบข้อบังคับให้รวดเร็วขึ้น รวมถึงปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับด้านการเปิดเผยข้อมูล ภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานสามารถดำเนินแบ่งปันข้อมูลได้โดยไม่ขัดกับระเบียบข้อกฎหมายของหน่วยงาน ๓) ด้านงบประมาณ ควรปรับปรุงกระบวนการเบิกจ่ายงบประมาณโครงการให้รวดเร็วและลดการทุจริต ดำเนินการตรวจสอบการใช้งบประมาณภาครัฐที่เข้าซ้อนด้านการพัฒนาดิจิทัลแพลตฟอร์ม ๔) ด้านการบริหาร กำหนดหน่วยงานเจ้าภาพหลักในการบูรณาการฐานข้อมูลภาครัฐที่เป็นรูปธรรม จัดให้มีคณะกรรมการที่มี อำนาจหน้าที่ในการจัดการข้อมูลภาครัฐในการแลกเปลี่ยนและแบ่งปันข้อมูลโดยตรง และ ๕) ด้านบุคลากร ควรเร่งรัดการพัฒนาบุคลากรภาครัฐในเรื่องของวิทยาศาสตร์ข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล และหาแนวทาง ในการดึงบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านไอทีโดยเฉพาะด้านการวิเคราะห์ข้อมูลเข้ามาอยู่ในระบบราชการ

ภายหลังที่คณะกรรมการได้เสนอรายงานต่อที่ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุม ได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น สรุปได้ว่า ข้อเสนอของคณะกรรมการในเรื่องนี้ เป็นประโยชน์ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงประชาชนทั่วไป และเป็นอีกช่องทางสร้างรายได้ให้ภาครัฐ หากมีการเรียกเก็บค่าบริการเกิดขึ้น โดยรัฐบาลจะต้องให้การสนับสนุนเรื่องนี้อย่างจริงจัง ชัดเจน เพื่อกระตุ้นให้คนไทยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล กำหนดเงื่อนไขในการดำเนินการไว้ และหากได้นำผลการศึกษา ในเรื่องนี้ไปยึดโยงกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาต ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ก็จะก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันที่มีผล ต่อความสำเร็จ คือ การบริหารจัดการข้อมูล หน่วยงานเจ้าของข้อมูลต้องใส่ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์ และดำเนินการเพื่อให้การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานรัฐตามที่พระราชบัญญัติการบริหารงาน และการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีการเชื่อมโยง และแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน นอกจากนี้ การให้บริการด้านดิจิทัล ควรคำนึงถึงความปลอดภัยของข้อมูล ส่วนบุคคลควบคู่กันไปและต้องลดอุปสรรคเรื่องความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีของประชาชน

รวมถึงต้องมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในระบบราชการทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น การสร้างและพัฒนาดิจิทัลแพลตฟอร์มนี้ ควรเป็นเรื่องที่ดำเนินการเป็นการภายในประเทศ ควรพัฒนาโดยอาศัยศักยภาพของคนในชาติ เพราะข้อมูลที่จะนำเข้าสู่ระบบเป็นข้อมูลสำคัญของประเทศ หากไปใช้แพลตฟอร์มของประเทศอื่น อาจมีปัญหาด้านความปลอดภัยของข้อมูลได้ นอกจากนี้ การนำตัวอย่างแพลตฟอร์มของประเทศใดมาใช้อ้างอิง ต้องคำนึงบริบทของประเทศที่แตกต่างกันด้วย การมีแพลตฟอร์มเดียว จะเป็นการจำกัดการสร้างสรรคการพัฒนาแพลตฟอร์มของภาคส่วนอื่นหรือไม่ ควรให้ภาคส่วนอื่นมีส่วนร่วม โดยอาจกำหนดมาตรฐานร่วมกันไว้ และได้มีข้อซักถามไปยังคณะกรรมการว่า อุปสรรคที่ทำให้ไม่อาจเชื่อมต่อข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เป็นเพราะมาตรฐานทางเทคโนโลยีที่ไม่เท่าเทียมกันหรือไม่ มีการเร่งกำหนดมาตรฐานดิจิทัลที่เชื่อมโยงกับมาตรฐานสากลแล้วหรือไม่

คณะกรรมการได้ตอบชี้แจงในประเด็นดังกล่าว สรุปได้ว่า การเชื่อมต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลบนแพลตฟอร์มนี้ สามารถกระทำได้แม้ว่าข้อมูลได้จัดทำขึ้นโดยมีมาตรฐานทางเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน ด้วยการพัฒนาไมโครเซอร์วิส หรือ Application Programming Interface (API) เพื่อลดขั้นตอนที่ซ้ำซ้อนในการเข้าใช้บริการดิจิทัล ในประเด็นการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล โดยที่เกตเวย์เป็นเพียงตัวกลางแลกเปลี่ยนบริการ แต่มีใช้ตัวกลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยตรง สำหรับข้อมูลส่วนบุคคล ประชาชนจะเป็นผู้กำหนดเองว่าจะเปิดเผยข้อมูลหรือไม่ ส่วนข้อมูลภาครัฐแต่ละหน่วยงานจะต้องสร้าง microservice ขึ้น และกำหนดว่าจะเปิดเผยข้อมูลใดบ้างให้กับผู้ร้องขอ ผู้ร้องขอไม่อาจเข้าถึงฐานข้อมูลได้โดยตรง จึงสามารถป้องกันการรั่วไหลของข้อมูลได้ ทั้งนี้ การสร้างและพัฒนา software จะเกิดขึ้นภายในประเทศ โดยอ้างอิงมาตรฐานของประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยมีหน่วยงานรัฐเป็นเจ้าภาพหลักในการดำเนินการ ส่วนประเด็นการพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเทคโนโลยีดิจิทัลนั้น ได้เริ่มจัดอบรมในหลายภาคส่วนแล้ว แต่พบว่ามีจำนวนผู้เข้าอบรมไม่มาก

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และมีมติให้ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไป

๔.๓ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การส่งเสริม เพิ่มขีดความสามารถ และสร้างความเป็นธรรมทางการแข่งขันของธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e - Commerce) คณะกรรมการการพาณิชย์และการอุตสาหกรรมพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานคณะกรรมการการพาณิชย์และการอุตสาหกรรม (นางอภิรดี ต้นตราภรณ์) และรองประธานคณะกรรมการ (นางสาววิบูลย์ลักษณ์ ร่วมรักษ์) แลกผลการศึกษา สรุปได้ว่า เนื่องจากการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของเทคโนโลยีและอุปกรณ์เครื่องมือสื่อสารจากระบบอินเทอร์เน็ตนำไปสู่รูปแบบการประกอบธุรกิจการค้า ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยผู้ประกอบการได้พัฒนาการขายสินค้าหรือบริการ

ผ่านออนไลน์ หรือที่เรียกว่า “ธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e – Commerce)” ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีการเติบโตอย่างก้าวกระโดดในช่วงวิกฤติ COVID - 19 โดยที่การค้าผ่านระบบออนไลน์ มีขั้นตอนกระบวนการดำเนินการที่สอดคล้องกับภารกิจ อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐหลายหน่วยงาน จึงทำให้ประสบปัญหาด้านการส่งเสริมกำกับดูแล การบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนปัญหาด้านการตีความของหน่วยงานต่าง ๆ จากแนวโน้มการเติบโตของการประกอบธุรกิจดังกล่าว ปัญหาและอุปสรรคทางการค้าต่าง ๆ ทั้งจากระบบการค้าออนไลน์หรือพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ด้วยกัน ระบบการค้าออนไลน์ กับระบบการค้าดั้งเดิม หรือการค้าออนไลน์ในประเทศและต่างประเทศ คณะกรรมการการพาณิชย์และการอุตสาหกรรม และคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง จึงได้พิจารณาเห็นว่า การกำกับดูแลและการส่งเสริมการประกอบธุรกิจดังกล่าว ควรมีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) หรือผู้ที่สนใจสามารถดำเนินการค้ารูปแบบดังกล่าว และส่งเสริมให้เกิดการค้าช่องทางใหม่ ๆ ได้มากยิ่งขึ้น ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถส่งเสริมผู้ประกอบการที่มีความสามารถไปดำเนินการแข่งขันในต่างประเทศได้ คณะกรรมการการพาณิชย์และการอุตสาหกรรม และคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง จึงได้ตั้งคณะกรรมการจัดทำรายงานการประกอบธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ขึ้น เพื่อพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว โดยได้พิจารณาศึกษาในประเด็นพัฒนาการตลาดการค้าสู่การค้าออนไลน์ (e – Commerce) การเติบโต e – Commerce ของโลกและของประเทศไทย การดำเนินการเวทีการค้าระหว่างประเทศ การดำเนินการของประเทศไทย บทสรุปสภาพตลาด e – Commerce ในไทย และได้สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะ โดยมีข้อเสนอแนะในด้านการแข่งขันที่เป็นธรรม การส่งเสริมธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e – Commerce) ของคนไทย และการจัดเก็บรายได้จากผู้ประกอบการแพลตฟอร์มต่างประเทศ ในประเด็นยุทธศาสตร์และแผนพัฒนา e – Commerce ให้เติบโตอย่างยั่งยืน โดยการเร่งรัดการพิจารณาแผนปฏิบัติการด้านการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕) ให้มีผลบังคับใช้โดยเร็วและศึกษาโครงสร้างของหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบธุรกิจ e – Commerce เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในบริบทของประเทศไทย ประเด็นการเสริมสร้างการแข่งขันที่เป็นธรรมให้แก่ผู้ประกอบการไทย โดยการกำหนดแนวทางปฏิบัติ (Guidelines) เพื่อสร้างความตระหนักรู้อันจะเป็นกรอบป้องกันพฤติกรรมที่อาจขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า การพิจารณาเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน การพิจารณาและทบทวนพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ สำหรับ e – Commerce การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในการติดตามและพัฒนาภาคประชาสังคม เพื่อเสริมสร้างความเป็นธรรมทาง e – Commerce การพัฒนาบุคลากรของรัฐอย่างต่อเนื่อง การสร้างความรู้ความเข้าใจและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล Digital Literacy การส่งเสริมความร่วมมือต่าง ๆ กับภาคเอกชนในการจัดทำแพลตฟอร์มของไทย ในประเด็นการจัดเก็บรายได้จากผู้ประกอบการ e – Commerce ต่างประเทศ ควรเร่งรัดและ

ผลักดันให้ตราพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เพื่อรองรับการจัดเก็บภาษีจากผู้ประกอบการธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (e - Service) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากการให้บริการในต่างประเทศให้มีผลบังคับใช้โดยเร็ว และเร่งรัดการพิจารณาประกาศศุลกากรเพื่อให้สามารถเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของสินค้าที่นำเข้าที่มีมูลค่าต่ำกว่า ๑,๕๐๐ บาท รวมทั้งการศึกษาแนวทางการจัดเก็บภาษีจากรายได้อื่น ๆ ของแพลตฟอร์มขนาดใหญ่

**ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ
และมีมติให้ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไป**

๔.๔ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง แนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงิน และการคลังพิจารณาเสร็จแล้ว

รองประธานคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง (นายลักษณะ วัฒนาวัช) ได้เสนอรายงานต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า SMEs เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและเป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญของประเทศ โดยแหล่งเงินทุนที่เพียงพอเป็นสิ่งสำคัญของ SMEs ซึ่ง SMEs ที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้เพียงร้อยละ ๒๖ ถึงแม้ว่าภาครัฐในทุกสมัยจะให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่องในการกำหนดนโยบาย มาตรการ และแนวทางที่หลากหลายเพื่อสนับสนุนให้ SMEs เข้าถึงแหล่งเงินทุนก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งสถาบันการเงินเฉพาะกิจ การออกมาตรการค้ำประกันสินเชื่อ จัดตั้งกองทุนเพื่อการร่วมทุน มาตรการการให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำและมีเงื่อนไขที่ผ่อนปรน แต่ SMEs ส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ซึ่งจากการศึกษาพบปัญหาเชิงโครงสร้างที่ทำให้ SMEs ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ เช่น ปัญหาข้อจำกัดด้านนโยบายและมาตรการด้านการเงินของรัฐ ปัญหาข้อจำกัดของผู้ประกอบการ SMEs ที่ส่งผลต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ปัญหาด้านโครงสร้างการส่งเสริมและสนับสนุน SMEs ของประเทศไทย รวมทั้งการวิเคราะห์ความเสี่ยงด้านสินเชื่อที่น่าเชื่อถือตามหลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการจึงได้ศึกษาโครงสร้างการพัฒนา SMEs ทั้งระบบพร้อมทั้งจัดทำข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาเข้าถึงแหล่งเงินทุน

รองประธานคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง (นายสมชาย หาญหิรัญ) ได้นำเสนอผลการศึกษาและข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ SMEs สรุปได้ว่า ปัญหาเชิงโครงสร้างที่ทำให้ SMEs เข้าไม่ถึงแหล่งเงินทุน ประกอบด้วย ๑) ปัญหาข้อจำกัดด้านนโยบายและมาตรการด้านเงินของรัฐ ซึ่งนโยบายภาครัฐที่ออกมาเพื่อสนับสนุนและส่งเสริม SMEs เป็นนโยบายที่ดี

แต่ล้มเหลวจากการปฏิบัติเนื่องจากแก้ไขปัญหาทางการเงินเฉพาะที่เกิดขึ้นในขณะนั้นเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนทางด้านเงินทุน สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ ซึ่งมีการผ่อนปรนคุณสมบัติของ SMEs เพื่อให้ครอบคลุม SMEs ทั้งหมด แต่ SMEs แต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกัน ส่งผลให้ SMEs ที่มีความเสี่ยงสูงและมีปัญหาในด้านการแข่งขันไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ ๒) ปัญหาข้อจำกัดของผู้ประกอบการ SMEs ที่ส่งผลต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุน โดยผู้ประกอบการ SMEs ที่มีปัญหาจะเป็นผู้ที่ขาดความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนธุรกิจหรือแผนการตลาด ไม่สามารถให้ข้อมูลแหล่งที่มาของรายได้หรือส่วนทุนได้ชัดเจน มีการปิดบังข้อมูลหรือให้ข้อมูลไม่ครบถ้วน ทำให้สถาบันการเงินไม่มั่นใจในเรื่อง Ability to Pay ของ SMEs อีกทั้งยังขาดความรู้ทางการเงิน Financial Literacy และ Digital Literacy ข้อมูลทางบัญชีไม่น่าเชื่อถือ ขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันหรือมีหลักทรัพย์ค้ำประกันไม่เพียงพอต่อวงเงินสินเชื่อ ขาดความเข้าใจในการเข้าถึงแหล่งทุนอื่น ๆ ที่มีในระบบ เช่น Venture capital ของภาคเอกชนต่าง ๆ และการระดมทุนจาก Cloud Funding และ ๓) ปัญหาด้านโครงสร้างการส่งเสริมและสนับสนุน SMEs ของประเทศไทย ซึ่งมีหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลเป็นจำนวนมากทำให้มีความซ้ำซ้อน ไม่มีเจ้าภาพในการกำหนดนโยบายและกำกับดูแล ติดตามที่มีประสิทธิภาพ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ไม่มีอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดในการกำหนดงบประมาณ สถาบันการเงินเฉพาะกิจระมัดระวังในการให้สินเชื่อกับ SMEs ทำให้ SMEs เข้าสู่ระบบสินเชื่อได้ยาก และกลไกการเตรียมความพร้อมให้แก่ SMEs ก่อนเข้ารับสินเชื่อปกติยังไม่เพียงพอ ดังนั้น เพื่อให้ SMEs เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ ควรสร้างระบบการเชื่อมโยงบริการทางการเงินเข้ากับระบบส่งเสริมพัฒนา SMEs อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดประเภทมาตรการทางการเงินที่ชัดเจนและเหมาะสมกับ SMEs แต่ละกลุ่ม เช่น มาตรการทางการเงินเชิงรุกเพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันสำหรับ SMEs ที่มีศักยภาพโดยใช้อัตราดอกเบี้ยผ่อนปรนเป็นตัวกระตุ้น SMEs มาตรการทางการเงินเพื่อเปิดโอกาสให้ SMEs ที่มีศักยภาพในการพัฒนาแต่ยังมีความอ่อนแอและไม่มีข้อมูลหรือเอกสารทางการเงินเพียงพอเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้โดยการช่วยเหลือผ่าน Soft Loan หรือ Two Step Loan หรือกองทุนพิเศษผ่านสถาบันการเงินของรัฐ และมาตรการทางการเงินเพื่อช่วยเหลือ SMEs ที่มีปัญหาโดยแยกแยะ SMEs ที่มีโอกาสฟื้นตัวออกจากหนี้เสียของสถาบันการเงิน ให้มีกองทุนพิเศษประเภท Off Balance Sheet รวมทั้งยกระดับขีดความสามารถของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พิจารณาระบบการให้สินเชื่อ การร่วมลงทุนกลาง สนับสนุนบทบาทธนาคารพาณิชย์ในการสนับสนุนเงินทุนแก่ SMEs ให้สถาบันการเงินภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้น ยกย่อง SMEs ให้เข้าสู่มาตรฐานการวิเคราะห์สินเชื่อของสถาบันการเงินเอกชนโดยการจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ SMEs มี Financial/Digital Literacy และจูงใจให้ SMEs เข้าสู่ระบบของรัฐ เพื่อมีข้อมูลในการสนับสนุนและส่งเสริมอย่างมีระบบและต่อเนื่อง นอกจากนี้ควรปรับบทบาท สสว. เป็น Policy Body และเป็นผู้จัดสรรงบประมาณส่งเสริมพัฒนา SMEs และเพิ่มหน่วยงาน

และความเชี่ยวชาญของผู้ให้บริการส่งเสริมพัฒนา SMEs ในแต่ละพื้นที่โดยจัดตั้งหน่วยงานปฏิบัติงานให้บริการปรึกษาแนะนำแก่ SMEs กระจายในจังหวัดต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงการดำเนินงานของหน่วยงานที่ให้บริการส่งเสริม SMEs เข้าด้วยกันภายใต้การประสานงานของ สสว. ในพื้นที่

**ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ
และมีมติให้ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไป**

**๔.๕ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหา ฟื้นฟูเศรษฐกิจ
และสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 คณะกรรมการ
การเศรษฐกิจ การเงิน และการคลังพิจารณาเสร็จแล้ว**

รองประธานคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงิน และการคลัง (นายปิยพันธุ์ นิมนานเหมินทร์) แถลงผลการพิจารณาศึกษา สรุปได้ว่า คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาภาพรวมของมาตรการแก้ไขปัญหา การเยียวยา และการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม โดยให้ความสำคัญกับการประเมินความเสี่ยงของ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ในช่วงที่เศรษฐกิจไทยยังอยู่ในระหว่างการฟื้นตัวจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระลอกแรก โดยได้สรุปผลการพิจารณาศึกษาในประเด็นการวิเคราะห์ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ประเด็นการประเมินความเสี่ยงของฐานะ การคลัง และประเด็นการดำเนินมาตรการภาครัฐในการให้การช่วยเหลือ เยียวยา ผู้ได้รับผลกระทบผ่านการตราพระราชกำหนดเพื่อดูแลและเยียวยาผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่อระบบเศรษฐกิจ วงเงินรวม ๑ ล้านล้านบาท โดยการจัดทำมาตรการหรือโครงการผ่านมาตรการการเงิน และการคลัง ทั้งนี้ คณะกรรมการได้มีข้อเสนอแนะระดับนโยบาย ในประเด็นการเพิ่ม ประสิทธิภาพ ทางการคลัง การขยายอายุกองทุนประกันสังคม การจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ภาคบังคับ และการออม ในรูปแบบอื่น รวมทั้งมีข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ ในประเด็นการให้ความรู้ทางการเงินแก่ประชาชน การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการเงินกองทุน การเร่งพัฒนาทักษะให้แก่ผู้ว่างงานให้ตรงตาม ความต้องการของตลาด การปรับใช้ระบบ การทำงานแบบดิจิทัล การขยายฐานนักลงทุน และการยกระดับ ภาคการเงินให้เป็นไปอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับมิติด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล หรือ ESG (Environment Social and Governance)

ภายหลังที่คณะกรรมการได้เสนอรายงานแล้ว ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้ สมาชิกวุฒิสภาได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ สรุปได้ว่า ธนาคารภาครัฐควรเพิ่มบทบาทและควรมีมาตรการต่าง ๆ ในการช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ เช่น การให้

สินเชื่อ การช่วยเหลือลูกหนี้ การให้คำปรึกษาทางการเงินแก่ประชาชน หน่วยงานภาครัฐควรเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ เพื่อให้เกิดการหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจและควรนำเงินสะสมค้างจ่ายมาใช้เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ควรประเมินและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกองทุนหมุนเวียนและกองทุนของรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ นอกจากนี้ รัฐควรพิจารณาภาระทางการเงินและการคลังในการเพิ่มภูมิคุ้มกันให้แก่ประชาชน และควรจัดสมดุลระหว่างรายรับกับรายจ่ายในภาวะของการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้เหมาะสม

จากนั้น รองประธานคณะกรรมการการเศรษฐกิจ การเงิน และการคลังได้ขอรับประเด็นข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และมีมติให้ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไป

๔.๖ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การถอดบทเรียนการเลือกสมาชิกวุฒิสภา ตามบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญพิจารณาเสร็จแล้ว

รองประธานคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง ในฐานะประธานคณะอนุกรรมการ (นายกิตติ วะสีนนท์) ได้แถลงผลการพิจารณาศึกษาเรื่อง การถอดบทเรียนการเลือกสมาชิกวุฒิสภาตามบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ พร้อมกันนี้ คณะกรรมการได้ขออนุญาตให้บุคคลภายนอกจำนวน ๓ คน คือ นายกฤษ เอื้อวงศ์ รองเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง นายสาโรช ไพเราะ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร ผู้แทนคณะวิจัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รายงานผลการศึกษาร่วมกับคณะกรรมการด้วย สรุปความได้ว่า วัตถุประสงค์ในการพิจารณาศึกษาเรื่องนี้เพื่อทราบประเด็นปัญหาและอุปสรรคของการเลือกสมาชิกวุฒิสภาตามบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ ในส่วนที่คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดให้มีการเลือกสมาชิกวุฒิสภา และศึกษาวิธีการเลือกกันเองของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งผลการศึกษาคณะกรรมการมีข้อเสนอปรับปรุงหรือแก้ไขวิธีการเลือกหรือการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ดังนี้ ควรเพิ่มเติม

คุณสมบัติของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาด้านวุฒิสภาด้านวุฒิสภาให้วุฒิสภาชั้นต่ำระดับปริญญาตรี ควรเพิ่มเติมวิธีการสมัครสมาชิกวุฒิสภาให้มีความหลากหลาย รวมทั้งผ่านองค์กรวิชาชีพ ควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนี้ แก้ไขมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ เกี่ยวกับการเลือกกันเองภายในกลุ่มในทุกระดับ เนื่องจากการเลือกไขว้ ผู้เลือกไม่รู้จักผู้สมัครในกลุ่มอื่น จึงอาจเลือกบุคคลที่ไม่เหมาะสม และไม่สามารถป้องกันการสมยอมได้ ประกอบกับควรกำหนดให้ผู้สมัครแต่ละระดับและแต่ละกลุ่มลงคะแนนเลือกบุคคลในกลุ่มเดียวกันได้ไม่เกิน ๓ คน และแก้ไขมาตรา ๗๗ เพื่อเพิ่มเติมช่องทางอื่นในการแนะนำตัวผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา ควรยกเลิกการเลือกระดับอำเภอ เนื่องจากในการเลือกสมาชิกวุฒิสภาในระดับอำเภอที่ผ่านมา มีผู้สมัครน้อยและบางอำเภอไม่มีผู้สมัครเลยทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณไปอย่างไม่คุ้มค่า ควรขยายเวลาให้คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนดวันเริ่มดำเนินการเพื่อเลือกสมาชิกวุฒิสภาจากเดิมกำหนดวันเริ่มดำเนินการภายใน ๓๐ วัน ควรแก้ไขเป็น ๖๐ วัน เพื่อให้มีระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบได้อย่างทั่วถึง ควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อขยายเวลาในการจัดการเลือกสมาชิกวุฒิสภาระดับจังหวัด ไประดับประเทศให้มากขึ้น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการของ กกต. ได้แก่ กกต. ควรมีการตรวจสอบการสมยอมกันในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาอย่างเข้มงวดก่อนการประกาศผลคะแนน ควรปรับปรุงแนวทางการปฏิบัติงานและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ตรวจการเลือกตั้งให้ชัดเจน ควรกำหนดให้ กกต. สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและประชาสัมพันธ์การดำเนินการเลือกสมาชิกวุฒิสภาได้ เพื่อให้สื่อมวลชนและประชาชนเกิดความตื่นตัวและกระตุ้นความสนใจของประชาชน ควรจัดอบรมเจ้าหน้าที่ทุกระดับและกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ควรแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการเลือกระดับจังหวัดให้ข้าราชการของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีพื้นที่รับผิดชอบในเขตจังหวัดเป็นคณะกรรมการเลือกระดับจังหวัดได้

ภายหลังที่คณะกรรมการได้เสนอรายงานแล้ว ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ สรุปได้ว่า ที่มาของสมาชิกวุฒิสภาจะต้องยึดโยงกับประชาชน การกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามีที่มาจากหลากหลายกลุ่มอาชีพเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนสมัครเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้ จึงควรเพิ่มกลุ่มอาชีพให้มากกว่า ๒๐ กลุ่ม เห็นควรให้คงการเลือกในระดับอำเภอ ควรพิจารณาการทำหน้าที่ของผู้ตรวจการเลือกตั้งให้มีความเหมาะสม และสามารถปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับ กกต. ในแต่ละจังหวัดได้ ควรศึกษาเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับการกำหนดการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่ต้องการให้สมาชิกวุฒิสภามาจากประชาชนในทุกกลุ่มอาชีพ โดยไม่กำหนดวุฒิสภาชั้นต่ำ การขยายเวลากำหนดวันเริ่มดำเนินการเพื่อเลือกสมาชิกวุฒิสภาออกไป

จะต้องพิจารณาความเหมาะสมและสอดคล้องกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย การแก้ไข
ปัญหากรณีมีผู้สมัครในระดับอำเภออย่างน้อยควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารการเปิด
รับสมัครสมาชิกวุฒิสภาให้มากขึ้น

**ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของ
คณะกรรมการการ และมีมติให้ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรี
ต่อไป**

จากนั้น ประธานของที่ประชุมได้สั่งเลื่อนระเบียบวาระการประชุมเรื่องที่คณะกรรมการการ
พิจารณาเสร็จแล้วตาม (๔) ที่เหลือ เรื่องที่ค้างพิจารณาตาม (๕) และเรื่องที่เสนอใหม่ตาม (๖) ออกไป
พิจารณาในการประชุมสมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง พ.ศ. ๒๕๖๓

(๗) เรื่องอื่น ๆ

จำนวน ๒ เรื่อง

ประธานของที่ประชุมแจ้งเรื่องอื่น ๆ ซึ่งไม่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุม ต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. สรุปผลการดำเนินงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)

พ.ศ. ๒๕๖๓ (๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๓ – ๒๕ กันยายน ๒๕๖๓)

ประธานของที่ประชุมสรุปผลการดำเนินงานของที่ประชุมวุฒิสภา สมัยประชุมสามัญประจำปี
ครั้งที่หนึ่ง ซึ่งมีการประชุมวุฒิสภาทั้งสิ้น จำนวน ๒๙ ครั้ง ใช้เวลาในการประชุมทั้งสิ้น ๒๑๕ ชั่วโมง
โดยประมาณ ใช้เวลาในการปรึกษาหารือปัญหาที่เกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชนหรือปัญหาอื่นใด
ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม ๕ ชั่วโมง ๒๕ นาที โดยประมาณ และมีผลการดำเนินงาน แบ่งเป็น

ผลการดำเนินงานด้านกฎหมาย

๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ วุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่มี การแก้ไข
จำนวน ๔ ฉบับ

๒) พิจารณาอนุมัติพระราชกำหนด จำนวน ๔ ฉบับ

๓) พิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา จำนวน ๑ ฉบับ

ผลการดำเนินงานด้านกระทู้ถาม

มีกระทู้ถามที่รับมาดำเนินการ จำนวน ๖๔ กระทู้ แยกเป็นกระทู้ถามเป็นหนังสือ จำนวน
๔๔ กระทู้ เป็นกระทู้ถามที่ขอให้ตอบในที่ประชุม จำนวน ๔๓ กระทู้ ตอบแล้ว จำนวน ๒๐ กระทู้ ค้างตอบ

จำนวน ๒๓ กระทั่ง ขอให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งรอตอบอยู่ จำนวน ๑ กระทั่ง กระทั่งถามด้วยวาจา จำนวน ๒๐ กระทั่ง ตอบแล้ว จำนวน ๑๒ กระทั่ง ตกไป จำนวน ๘ กระทั่ง

ผลการดำเนินงานด้านอื่น ๆ

- ๑) พิจารณาเลือกหรือให้ความเห็นชอบบุคคลให้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมายอื่น จำนวน ๓ ครั้ง รวม ๓ องค์กร
- ๒) พิจารณารายงานประจำปีของหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ จำนวน ๒๑ ฉบับ
- ๓) พิจารณารายงานความคืบหน้าในการดำเนินการตามแผนปฏิรูปประเทศ ตามมาตรา ๒๗๐ ของรัฐธรรมนูญ จำนวน ๒ ฉบับ
- ๔) พิจารณารายงานสรุปผลการดำเนินการตามแผนปฏิรูปประเทศ จำนวน ๑ ฉบับ
- ๕) พิจารณารายงานสรุปผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ จำนวน ๑ ฉบับ
- ๖) พิจารณาญัตติ จำนวน ๖ เรื่อง
- ๗) พิจารณารายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการธิการ จำนวน ๒๘ ฉบับ

๒. พระบรมราชโองการประกาศพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภา สมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง พ.ศ. ๒๕๖๓

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการประกาศพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง พ.ศ. ๒๕๖๓ แล้ว ประธานของที่ประชุมจึงมอบหมายให้เลขาธิการวุฒิสภาอ่านพระบรมราชโองการประกาศพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภาสมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง พ.ศ. ๒๕๖๓ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๑๕ นาฬิกา

สำนักงานการประชุม
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา